

DECIZIA nr. 695/16.09.2015

privind solutionarea contestatiei formulata de

SC ASRL,

inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/c

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia generala de solutionare a contestatiilor cu adresa nr. A_SLP ..., inregistrata sub nr. a/c cu privire la contestatia formulata de **SC ASRL**, CUI ..., cu sediul in Bucuresti, ... Sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr. a/x, completata cu adresa inregistrata sub nr. a/e, transmisa spre competenta solutionare la DGRFPB, sub nr. a/c (de la 01.01.2015 societatea a devenit contribuabil mijlociu), il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r, prin care s-au stabilit penalitati de intarziere aferente taxelor si impozitelor in suma totala de **x lei**.

Prin decizia nr. F, ANAF-DGSC a decis suspendarea solutionarii contestatiei formulata de SC ASRL pentru suma de **x lei** stabilita prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/r, emisa de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili ca urmare a pierderii esalonarii la plata a obligatiilor fiscale, in baza Deciziei nr. D.

Suspendarea solutionarii contestatiei a fost determinata de faptul ca societatea a contestat in instanta, Decizia nr. D privind pierderea esalonarii la plata precum si Decizia nr. R prin care a fost solutionata contestatia impotriva deciziei de pierdere a esalonarii, emise de Directia generala de administrare a marilor contribuabili, formand obiectul dosarului nr. a/s/c aflat pe rolul Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

Prin adresa inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr. a SC ASRL solicita reluarea procedurii de solutionare a contestatiei ca urmare Deciziei civile nr. SA, prin care Inalta Curte de Casatie si Justitie, a dispus respingerea recursului promovat de ANAF-DGAMC impotriva Sentintei civile nr. a Curtii de Apel Bucuresti ca nefondat, prin care a fost anulata Decizia nr. R emisa de ANAF-DGAMC prin care a fost respinsa contestatia formulata de SC ASRL impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr. R, precum si anulara in tot a Deciziei nr. R de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata emisa de ANAF-DGAMC .

Prin aceeasi adresa societatea solicita si reluarea procedurii de solutionare a contestatiei impotriva Deciziei privind compensarea obligatiilor fiscale nr. T emisa de DGAMC.

Constatand ca motivele care au determinat suspendarea nu mai subzista si ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) si art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precum si adresa DGSC nr. A_SLP 366/17.02.2015, inregistrata la DGRFP Bucuresti sub nr. a/c, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ASRL.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea cauzei, contestatoarea aduce urmatoarele argumente:

S.C. ASRL a contestat Decizia nr.D privind pierderea esalonarii la plata, precum si Decizia nr. R prin care a fost solutionata contestatia impotriva deciziei de pierdere a esalonarii,

emise de Directia generala de administrare a marilor contribuabili, contestatia fiind pe rolul instantelor judecatoresti, In curs de solutionare.

Contestatoarea arata ca la data de 07.09.2011 a fost emisa Decizia de esalonare la plata nr.1056893 prin care societatea a beneficiat de esalonarea la plata a obligatiilor fiscale pe o perioada de 48 luni.

Ulterior, urmare a achitarii unor sume de bani de catre societate a fost emisa Decizia nr.MOde modificare a deciziei de esalonare la plata prin care s-a diminuat suma esalonata si termenul esalonarii.

Contestatoarea mentioneaza ca important de retinut este faptul ca dupa emiterea Deciziei de esalonare la plata nr...., Directia generala de administrare a marilor contribuabili a emis Decizia nr.xreferitoare la obligatiile de plata accesorii in quantum total de glei, reprezentand:

- suma de vlei dobanzi si penalitati pentru obligatii de plata principale achitate de societate anterior emiterii certificatului fiscal In vederea esalonarii la plata;

- suma de ylei reprezentand penalitati pentru obligatii de plata principale cuprinse In graficul de esalonare.

Contestatoarea motiveaza ca in urma discutiilor cu reprezentatii Agentiei Nationale de Administrare Fiscala – Directia generala de administrare a marilor contribuabili, a fost comunicat verbal societatii ca trebuie sa achite dobanzile si penalitatile prevazute in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. xdoar pentru obligatiile fiscale principale achitate pana la data de 31.08.2011 intrucat Ordonanta Guvernului nr.30/31.08.2011 reglementeaza scutirea de la plata dobanzilor si penalitatilor pentru obligatiile de plata principale, restante, achitate In intervalul 02.09.2011 – 31.12.2011.

Prin urmare, din suma prevazuta in Decizia nr. ..., societatea a achitat quantumul dobanzilor si penalitatilor aferente obligatiilor de plata principale achitate de societate pana la data de 31.08.2011.

Referitor la penalitatile aferente sumelor cuprinse in graficul de esalonare din Decizia nr. ..., contestatoarea arata ca reprezentatii Agentiei Nationale de Administrare Fiscala – Directia generala de administrare a marilor contribuabili au comunicat societatii ca beneficiaza de dispozitiile art.1 lit.b) din Procedura din 19.10.2011 a Ministerului Finantelor Publice In care se stipuleaza In mod expres ca:

“Respectarea graficului de esalonare conduce la anulara penalitatilor pentru sumele esalonate la plata

Pentru obligatiile administrare de ANAF, organul fiscal competent poate acorda urmatoarele Inlesniri la plata: b) – amanarea la plata, In conditiile legii, a penalitatilor de Intarziere aferente obligatiilor fiscale esalonate la plata, In vederea anularii, pana la ultimul termen de plata din esalonarea la plata acordata“.

Tot in acest sens, contestatoarea invoca art.XI din Ordonanta Guvernului nr. 30/31.08.2011, unde se precizeaza: *“Pentru obligatiile fiscale restante la 31.08.2011, penalitatile se anuleaza daca debitul principal se achita pana la data de 31.12.2011“.*

Avand in vedere aceste dispozitii legale, contestatoarea precizeaza ca prin adresa nr. ..., inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia generala de administrare a marilor contribuabili sub nr.... a solicitat sa i se comunice quantumul sumei datorate pentru inchiderea graficului de esalonare aferent Deciziei de esalonare nr.1056893/07.09.2011, precum si modalitatea de ridicare a sechestrului asigurator instituit in vederea acordarii esalonarii la plata.

Prin adresa ..., Directia generala de administrare a marilor contribuabili a precizat ca modalitatea de ridicare a sechestrului asigurator instituit In vederea acordarii esalonarii la plata este In momentul creditarii In contul general al Trezoreriei Municipiului Bucuresti cu suma de ... lei conform Certificatului de Atestare fiscala nr.....

Contestatoarea afirma ca la data de 23.12.2011 au fost achitate obligatiile de plata In suma de ... lei, fiind emisa adresa nr.... prin care s-a confirmat stingerea In totalitate a debitelor si faptul ca sechestrul asigurator a ramas fara obiect, fara sa comunice obligatiile de plata din Decizia nr.D.

Contestatoarea sustine ca asa cum a achitat suma de xlei, ar fi putut sa achite si suma de ylei, dar au fost consiliati chiar de reprezentantii Directiei generale de administrare a marilor contribuabili sa nu achite aceasta suma fiind aplicabile dispozitiile art.1 lit.b) din Procedura din 19.10.2011 a Ministerului Finantelor Publice.

Prin adresa nr., Inregistrata la Directia generala de administrare a marilor contribuabili sub nr....., societatea a solicitat organelor fiscale sa se pronunte In scris cu privire la aplicabilitatea prevederilor art.XI din Ordonanta Guvernului nr.....

Contestatoarea arata ca daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala –Directia generala de administrare a marilor contribuabili nu ar fi avut acest punct de vedere, la data de 19.12.2012 in certificatul fiscal comunicat societatii ar fi prevazut si obligatiile de plata din Decizia nr.D.

Contestatoarea sustine ca la solutionarea contestatiei sa se tina cont de prevederile art.1 din Cap.1 al Procedurii ANAF din 05.08.2010 privind emiterea si comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care inregistreaza obligatii fiscale restante sub o anumita limita, unde se stipuleaza In mod expres:

“Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii se emit trimestrial, pentru toti debitorii, cu exceptia celor care inregistreaza obligatii fiscale care fac obiectul inlesnirilor la plata“.

Contestatoarea arata ca din Anexa la Decizia nr.xse poate constata ca obligatiile de plata accesorii au fost calculate pentru obligatii de plata principale scadente la data de 22.10.2010.

Prin urmare, contestatoarea sustine ca sumele prevazute in aceasta decizie trebuiau instituite si cuprinse in graficul de esalonare emis odata cu decizia de esalonare nr.....

Mai mult, dupa data de 07.09.2011, organul fiscal nu mai putea emite decizii cuprinzand obligatii de plata accesorii intrucat societatea Andami beneficia de esalonarea la plata a obligatiilor fiscale.

Avand in vedere toate aceste aspecte, contestatoarea considera ca nu datoreaza suma de xlei reprezentand penalitati pentru pierderea esalonarii intrucat societatea nu a pierdut esalonarea, ci a inteles sa achite in integralitate toate obligatiile fiscale pana la 31.12.2012.

In consecinta, contestatoarea solicita desfiintarea Deciziei nr.a/r emisa Directia generala de administrare a marilor contribuabili.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r, organele fiscale din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit in sarcina societatii penalitati in suma xlei, aferente ratelor de esalonare nechitate, astfel:

- a lei aferente taxei pe valoare adaugata;
- s lei aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- d lei aferente impozitului pe profit;
- f lei aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- g lei aferente contributiei individuale de asigurari sociale retinuta de la asigurati;
- h lei aferente contributiei de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator;
- j lei aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- k lei aferente contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- l lei aferente contributiei individuale la fondul de garantare pentru plata creantelor sociale;
- q lei aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- w lei aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la sigurati;
- e lei aferente contributiei pentru concedii si indemnizatii.

Documentul prin care a fost individualizata obligatia de plata este Decizia de esalonare nr.g.

Penalitatile in suma totala de xlei au fost stabilite in temeiul art.12 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, cu modificarile si completarile ulterioare si in baza Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata a obligatiilor fiscale nr.D.

III. Luand in considerare motivele invocate de societate, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organelor fiscale, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza penalitatile in suma de x lei aferente ratelor de esalonare neachitate in conditiile in care urmare actiunii ce a facut obiectul dosarului nr. a/s/c prin care s-a solutionat contestatia societatii impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr. R, Inalta Curte de Casatie si Justitie a dispus respingerea recursului promovat de ANAF-DGAMC impotriva Sentintei Civile nr. a/s/c a Curtii de Apel ca nefondat.

In fapt, din actele existente la dosar se retine ca prin Decizia de esalonare la plata nr...., Directia generala de administrare a marilor contribuabili a acordat S.C. ASRL esalonarea la plata pe o perioada de 48 luni a obligatiilor fiscale exigibile existente in sold la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, in suma totala de ... lei, in temeiul prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata si ale Ordinului ministrului finantelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, avand in vedere cererea societatii nr. ..., inregistrata la organul fiscal sub nr.... si Certificatul de atestare fiscala nr.

Prin Decizia de modificare a Deciziei de esalonare la plata nr.R, Directia generala de administrare a marilor contribuabili a comunicat S.C. ASRL ca in temeiul prevederilor art.17 alin.(1), art.IX, alin.(4) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata si Ordinul ministrului finantelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, Decizia de esalonare la plata nr.1056893/07.11.2011, se modifica dupa cum urmeaza: *“Se acorda esalonarea la plata pe o perioada de 43 luni a obligatiilor fiscale exigibile existente in sold la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, in suma totala de x lei.....”*.

Prin Decizia de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr.D, in temeiul prevederilor art.13 alin.(1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale Ordinul ministrului finantelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.29/2011, Directia generala de administrare a marilor contribuabili a comunicat S.C. ASRL ca esalonarea la plata, aprobata prin Decizia de esalonare la plata nr...., si-a pierdut valabilitatea, incepând cu data de 06.12.2011.

Directia generala de administrare a marilor contribuabili a constatat ca obligatiile curente, respectiv dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata nu au fost achitate in cel mult 30 de zile de la termenul de plata prevazut de lege, respectiv pâna la data de 05.12.2011, nefiind respectate prevederile art.10 lit.b) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, avand in vedere dispozitiile art.13 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, cu modificarile si completarile ulterioare, s-a stabilit ca societatea datoreaza o penalitate de 10% pentru toate obligatiile fiscale ramase de plata din esalonare, de la data emiterii deciziei de esalonare si pâna la achitarea acestora.

Prin Decizia nr.R emisa de Directia generala de administrare a marilor contribuabili a fost respinsa contestatia formulata de S.C. ASRL impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr.D.

Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.a/r organele fiscale din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili au calculat in sarcina contestatoarei penalitati in suma totala de xlei aferente ratelor de esalonare neachitate, individualizate ca obligatie de plata prin Decizia de esalonare nr.R.

Prin contestatia formulata, SC ASRL sustine ca a inaintat actiune la instanta impotriva Deciziei nr. R prin care a fost solutionata contestatia impotriva Deciziei nr.D de pierdere a esalonarii, emise de Directia generala de administrare a marilor contribuabili.

Prin Sentinta Civila nr. E din 17.02.2014 Curtea de Apel Bucuresti a dispus anularea Deciziei nr. R emisa de ANAf-DGAMC prin care a fost respinsa contestatia formulata de reclamanata impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr. R, anularea in tot a Deciziei nr. D de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata emisa de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili.

In drept, potrivit prevederilor OUG nr. 29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarii la plata :

„Art. 12 - (1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. 10 alin. (1) lit. c), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 6 alin. (4), se percepe o penalitate, care i se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 10% din:

a) rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz; (...)

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.”

“Art. 13 - (1) Eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată, care se comunică contribuabilului. (...)

(4) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 12 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.”

“Art. 17¹ - (1) Pe perioada eşalonării la plată, penalitățile de întârziere, aferente obligațiilor fiscale eşalonate, se amână la plată prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de eşalonare la plată. (...)

(3) În situația în care eşalonarea la plată se finalizează în condițiile art. 10 alin. (4), penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată se anulează prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de finalizare a eşalonării la plată.

(4) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage pierderea valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată se comunică contribuabilului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere.

(5) În situația în care eşalonarea la plată își pierde valabilitatea în condițiile art. 13, garanțiile se execută și în contul penalităților de întârziere și majorărilor de întârziere amânate la plată.”

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca, in cazul in care contribuabilii nu respecta planul de esalonare si achita cu intarziere ratele de esalonare se percep penalitati de 10% din rata de esalonare neachitata. Pe perioada esalonarii la plata, penalitatile de intarziere aferente obligatiilor fiscale esalonate, se amana la plata prin decizie si se comunica contribuabilului odata cu decizia de esalonare la plata. In situatia in care contribuabilul a achitat toate ratele de esalonare, penalitatile amanate la plata se anuleaza prin decizie.

Fata de cele retinute prin prezenta si tinand cont ca baza accesoriilor in suma xlei stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r, aferente ratelor de esalonare nechitate individualizate ca obligatie de plata prin Decizia de esalonare nr. T, iar prin Decizia civila nr. SA, Inalta Curte de Casatie si Justitie, a dispus respingerea recursului promovat de ANAF-DGAMC impotriva Sentintei civile nr. T a Curtii de Apel Bucuresti ca nefondat, prin care a fost anulata Decizia nr. R emisa de ANAF-DGAMC prin care a fost respinsa contestatia formulata de SC ASRL impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr. R, precum si anulara in tot a Deciziei nr. R de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata emisa de ANAF-DGAMC, astfel, se impune desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r pentru suma de xlei.

Prin aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede: ***" Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie In care urmeaza sa se Incheie un nou act administrativ fiscal care va avea In vedere strict considerentele deciziei de solutionare"***.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.5, pct. 11.6 si pct.11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2015, care precizeaza:

"11.5. In situatia In care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, In considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa In executare In termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, Intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili In sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii. "

Astfel, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti, ca organ fiscal de administrare urmeaza sa regleze situatia fiscala a societatii tinand cont ca prin Decizia civila nr. SA, Inalta Curte de Casatie si Justitie, a dispus respingerea recursului promovat de ANAF-DGAMC impotriva Sentintei civile nr. a/s/c a Curtii de Apel Bucuresti ca nefondat, prin care a fost anulata Decizia nr. R emisa de ANAF-DGAMC prin care a fost respinsa contestatia formulata de SC ASRL impotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata nr. R, precum si anulara in tot a Deciziei nr. R de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata emisa de ANAF-DGAMC.

3.2. Referitor la decizia privind compensarea obligatiilor fiscale nr. Q

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conditiile in care nu intra in competenta sa de solutionare.

In fapt, prin adresa inregistrata la ANAF-DGAMC sub nr. SC ASRL solicita solutionarea contestatiei impotriva Deciziei de compensare privind compensarea obligatiilor fiscale nr. T emisa de DGAMC pentru suma de xlei, tinand cont ca prin Decizia nr. Y emisa de ANAF-DGAMC privind solutionarea contestatiei formulate s-a dispus suspendarea solutionarii acesteia pana la solutionarea contestatiei impotriva Deciziei nr. R de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 209 – (1) Contestatiile formulate Impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise In conformitate cu legislatia In materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, se solutioneaza de catre:

a) structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, dupa caz, In a caror raza teritoriala Isi au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, In cuantum de pana la 3 milioane lei".

Intrucat, SC ASRL solicita reluarea procedurii de solutionare a deciziei de compensare, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta de solutionare a organelor fiscale emitente potrivit art. 209 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care precizeaza:

"Contestatiile formulate Impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente", coroborate cu pct. 5.3 din Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stabileste:

" 5.3. Prin alte acte administrative fiscale, prevazute la art. 209 alin. (2) din Codul de procedura fiscala, se Intelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decat cele stipulate expres si limitativ la art. 209 alin. (1) din Codul de procedura fiscala si pentru care competenta de solutionare a contestatiilor apartine organelor fiscale emitente."

Potrivit prevederilor legale sus invocate Serviciul solutionare contestatii are in competenta solutionarea contestatiilor formulate impotriva deciziilor de impunere, iar in situatia in care solicitarea vizeaza alte acte administrative acestea intra in competenta organelor fiscale emitente, astfel cererea se va inainta organului fiscal de administrare.

Drept pentru care reluarea procedurii de solutionare a contestatiei impotriva Deciziei privind compensarea obligatiilor fiscale nr. Y, emisa de DGAMC nu intra in competenta de solutionare a Serviciului solutionare contestatii, aceasta intrand in competenta organelor fiscale de administrare, respectiv Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul prevederilor OUG nr. 29/2011, art. 209 si art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, din Normele metodologice, aprobate prin HG nr.1050/2004, pct. 5.3, pct. 11.5, pct 11.6 si pct. 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014,

DECIDE

1. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand penalitati nr. a/r, emisa de DGAMC, prin care s-au stabilit in sarcina **SC ASRL** accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **xlei**, urmand ca Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Transmite capatul de cerere privind solicitarea solutionari contestatiei impotriva Deciziei privind compensarea obligatiilor fiscale nr. Y, emisa de DGAMC, Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti, spre competenta solutionare.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.